

รายงานการประชุมวุฒิสภา

ทำหน้าที่รัฐสภา

ครั้งที่ ๑ (วิสามัญ)

วันพฤหัสบดีที่ ๒ มกราคม พุทธศักราช ๒๕๑๒

ณ พระที่นั่งอนันตสมาคม

เริ่มประชุมเวลา ๐๙.๔๐ นาฬิกา

ประธานวุฒิสภา : วันนั้นสมาชิกมาร่วมการประชุม ๘๓ คน ครบองค์ประชุมแล้ว ข้าพเจ้ามีเรื่องที่จะแจ้งให้ที่ประชุมทราบ คือ

เนื่องจาก ได้มี พระราชกฤษฎีกา เรียกประชุมวิสามัญแห่งรัฐสภา พ.ศ.

๒๕๑๒ ซึ่งข้าพเจ้าจะได้อ่าน ขอท่านทั้งหลายได้โปรดยืนขึ้นเพื่อรับฟังพระบรมราชโองการ

(สมาชิกและผู้ที่อยู่ในที่ประชุมได้ยืนขึ้นเพื่อรับฟังพระบรมราชโองการ)

ประธานวุฒิสภา : (อ่าน)

“พระราชกฤษฎีกา
เรียกประชุมวิสามัญแห่งรัฐสภา

พ.ศ. ๒๕๑๒

(พระปรมาภิไธย) ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ ๓๐ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๑๑

เป็นปีที่ ๒๓ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่ทรงพระราชดำริว่า เป็นการจำเป็นเพื่อประโยชน์แห่งรัฐสมควรถวายเรียกประชุมสมัยวิสามัญแห่งรัฐสภา ตามความในรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๑๑ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย
จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชกฤษฎีกาเรียกประชุมวิสามัญแห่งรัฐสภา
ในวันที่ ๒ มกราคม พ.ศ. ๒๕๑๒

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

จอมพล ถนอม กิตติขจร

นายกรัฐมนตรี

(ที่ประชุมรับทราบ)

ประธานวุฒิสภา : คือ ไปนี้
ข้าพเจ้าจะขอดำเนินการประชุมต่อไป

ระเบียบวาระที่ ๒ รับรองรายงาน
การประชุมวุฒิสภา ทำหน้าที่รัฐสภาครั้งที่
ที่ ๑๔ จะมีท่านผู้ใดขอเปลี่ยนแปลงแก้ไข
ประการใดบ้าง

(ไม่มีสมาชิกขอเปลี่ยนแปลงแก้ไข
ประการใด)

ประธานวุฒิสภา : เมื่อไม่มีท่าน
ผู้ใดขอเปลี่ยนแปลงแก้ไข ข้าพเจ้าถือว่า
ที่ประชุมรับรองรายงานการประชุมวุฒิสภา
ทำหน้าที่รัฐสภา ครั้งที่ ๑๔

ระเบียบวาระที่ ๓ ร่างพระราช
บัญญัติให้สิทธิการต่อเวลาราชการสำหรับ
ค่านวดบ้ำหนึ่งบ้านานู พ.ศ.
ซึ่งคณะกรรมการเศรษฐกิจพิจารณา
เสร็จแล้ว เป็นการพิจารณาในวาระที่ ๒

(สำเนา)

ที่ ๙๘๒

วุฒิสภา

๒๖ ธันวาคม

๒๕๑๑

เรื่อง ร่างพระราชบัญญัติให้สิทธิการต่อเวลาราชการสำหรับค่านวดบ้ำหนึ่งบ้านานู
พ.ศ.

กราบเรียน ประธานวุฒิสภา

สิ่งที่ส่งมาด้วย ร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวข้างต้น พร้อมด้วยรายงานการประชุม

คณะกรรมการสามัญ ๑ ชุด

LIRT

๑๒๘๘

ตามที่ประชุมวุฒิสภากำหนดที่รัฐสภา ได้ลงมติรับหลักการ ร่างพระราชบัญญัติให้สิทธิการต่อเวลาราชการสำหรับจำนวนบำเหน็จบำนาญ พ.ศ. (คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ) และส่งให้คณะกรรมการเศรษฐกิจพิจารณา ประกอบด้วย

๑. พลเรือเอก หลวงชำนาญอรรถยุทธ์ เป็นประธานกรรมการ
๒. พลโท เฉลิมชัย จารุวัตร์
๓. นายตุสิต บุญธรรม
๔. หม่อมราชวงศ์ทองแดง ทองแถม
๕. นายบุญรอด บิณฑสันต์
๖. พลโท บุญเรือน บัวจรรณู
๗. นายประยูร กาญจนกุล
๘. นายเรณู สุวรรณสิทธิ์
๙. พลโท หม่อมราชวงศ์ลาภ หัสตินทร
๑๐. พลโท วิชัย พงศ์อนันต์
๑๑. พลโท อัมพร จินตกานนท์ เป็นเลขานุการกรรมการ

บัดนี้ คณะกรรมการได้พิจารณาร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้เสร็จแล้ว จึงกราบเรียนมาเพื่อได้โปรดนำเสนอที่ประชุมวุฒิสภาพิจารณาต่อไป

ขอแสดงความนับถืออย่างยิ่ง

(ลงชื่อ) พลเรือเอก ขำนาญอรรถยุทธ์

(หลวงชำนาญอรรถยุทธ์)

ประธานกรรมการสามัญ

LIRT

Legislative Institutional Repository of Thailand

รายงานการประชุมกรรมวิธีการสามัญ
คณะ กรรมการ การ เศรษฐกิจ พิจารณาร่าง พระราชบัญญัติ ให้สิทธิ การต่อเวลา
ราชการสำหรับค่านวณบำเหน็จบำนาญ

พ.ศ.

ตามที่ประชุมวุฒิสภาทำหน้าที่รัฐสภาได้ลงมติรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติให้สิทธิการต่อเวลาราชการสำหรับค่านวณบำเหน็จบำนาญ พ.ศ. (คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ) และส่งให้คณะกรรมการเศรษฐกิจพิจารณานั้น บัดนี้ได้ดำเนินการแล้ว จึงขอเสนอผลดังต่อไปนี้

๑. ผู้ที่คณะรัฐมนตรีได้มอบหมายให้ชี้แจงแทน คือ ๑. นายวิเชียร ไม้เรียง
 ๒. นายเจริญ ชำรงเกียรติ

๒. ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้มีผู้แปรญัตติ ๒ คน คือ ๑. นายसानนท์ สายสวาง ๒. นายประสิทธิ์ จุลละเกศ

๓. ปราบกฏผลของการพิจารณาดังต่อไปนี้

<u>ชื่อร่างพระราชบัญญัติ</u>	<u>ไม่มีผู้แปรญัตติ</u>	<u>ไม่มีการแก้ไข</u>
<u>คำปรารภ</u>	"	"
<u>มาตรา ๑</u>	"	"
<u>มาตรา ๒</u>	"	"
<u>มาตรา ๓</u>	"	"
<u>มาตรา ๔</u>	มีผู้แปรญัตติ	มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๕</u>	ไม่มีผู้แปรญัตติ	"
<u>มาตรา ๖</u>	"	"
<u>มาตรา ๗</u>	"	ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ในพระราชบัญญัตินี้

“ข้าราชการ” หมายความว่า ข้าราชการตามกฎหมายว่าด้วยบำเหน็จบำนาญ ข้าราชการและข้าราชการส่วนท้องถิ่นตามกฎหมายว่าด้วยบำเหน็จบำนาญ ข้าราชการส่วนท้องถิ่น

มาตรา ๔ ข้าราชการซึ่งออกจากราชการโดยไม่มีสิทธิได้รับเบี้ยหวัดบำเหน็จหรือบำนาญแล้วกลับเข้ารับราชการใหม่ ต่อมาได้มีการใช้บังคับกฎหมายเกี่ยวกับ นิรโทษกรรม หรือล้างมลทิน ในความผิดทาง การ เมือง หรือกฎหมายว่าด้วย ศักดิ์ บรรดาศักดิ์ เครื่องราชอิสริยาภรณ์และสิทธิในการรับเบี้ยหวัดบำเหน็จบำนาญ ซึ่งยังผลให้ข้าราชการผู้นั้นมีสิทธิได้รับเบี้ยหวัดหรือบำนาญจากการรับราชการต่อก่อน ถ้าผู้นั้นประสงค์จะให้ต่อเวลาราชการต่อก่อนกับ ต่อหลัง สำหรับคำนวณ บำเหน็จ บำนาญ ก็ให้มีสิทธิต่อได้โดยยื่นคำขอต่อกระทรวง ซึ่งมีหน้าที่จ่ายบำนาญ ภายในกำหนดหนึ่งร้อยยี่สิบวัน นับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ และถ้ามีบำนาญหรือเงินที่จ่ายควบกับบำนาญซึ่งได้รับไปแล้วในระหว่างกลับเข้ารับราชการใหม่ ก็ให้รับผิดสังคนเงินจำนวนนั้น ทั้งนี้ไม่ว่าจะยังคงรับราชการอยู่หรือได้ออกจากราชการไปก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ และให้คำนวณบำเหน็จบำนาญให้ใหม่ตั้งแต่วันที่ออกจากราชการ

มาตรา ๕ ข้าราชการตามกฎหมายว่าด้วยบำเหน็จบำนาญข้าราชการ (ซึ่งออกจากราชการแล้ว) หรือข้าราชการส่วนท้องถิ่นซึ่งมีลักษณะตามมาตรา ๔ ถ้ากลับเข้ารับราชการใหม่ทางราชการส่วนท้องถิ่น (หรือข้าราชการส่วนท้องถิ่นซึ่งออกจากราชการแล้วกลับเข้ารับราชการใหม่) ทางราชการส่วนกลาง หรือทางราชการส่วนภูมิภาค (ถ้าเวลาราชการของผู้นั้นอาจคำนวณสำหรับรับบำนาญในตอนก่อนกับตอนหลังติดต่อกันได้)ให้นำบทบัญญัติมาตรา ๔ มาใช้บังคับโดยอนุโลม (แล้วแต่กรณี)

มาตรา ๖ บทบัญญัติมาตรา ๓๓ แห่งร่างพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการ พ.ศ. ๒๕๕๔ และบทบัญญัติมาตรา ๓๓ แห่งร่างพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๐๐ มิให้นำมาใช้บังคับแก่กรณีของผู้มีสิทธิการต่อเวลาราชการสำหรับคำนวณบำเหน็จบำนาญตามพระราชบัญญัติ

มาตรา ๗ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังหรือรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย แล้วแต่กรณี รักษาการตามพระราชบัญญัติ

ขอเชิญคณะกรรมการเข้าประจำที่

(คณะกรรมการเข้าประจำที่)

ประธานวุฒิสภา : คณะกรรมการมีข้อความอะไรที่จะแสดงเพิ่มเติมบ้างหรือไม่

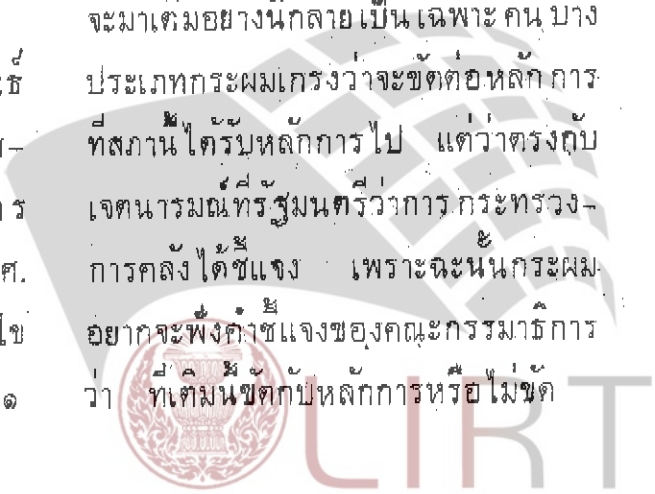
พลเรือเอก หลวงชำนาญอรรรถยุทธ (ประธานกรรมการ) : คณะกรรมการไม่มีข้อความอะไรที่จะแสดงเพิ่มเติม

ประธานวุฒิสภา : ขอให้เลขาธิการอ่าน

นายประเสริฐ บัณฑิตกุล (เลขาธิการรัฐสภา) : ร่างพระราชบัญญัติ ให้สิทธิการต่อเวลาราชการสำหรับคำนวณบำเหน็จบำนาญ พ.ศ. ชื่อร่างพระราชบัญญัติ ไม่มีแก้ไข คำปรารภ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๑

มาตรา ๒ และมาตรา ๓ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๔ มีการแก้ไข

นายสานนท์ สายสว่าง : การที่คณะกรรมการได้เพิ่มเติมความในมาตรา ๔ ตามที่ขีดเส้นใต้นั้น กระผมเห็นว่าจะเป็นหลักการ คือกฎหมายที่รัฐบาลได้เสนอมายังรัฐสภาได้รับหลักการนั้น เป็นการเกี่ยวกับการต่อเวลาราชการสำหรับคำนวณบำเหน็จบำนาญข้าราชการทั่วไป แต่เจตนารมณ์นั้นก็ตรงกับที่เดิม แต่ว่าหลักการรับทวงไปจะมาเติมอย่างนี้กลายเป็นเฉพาะคนบางประเภทกระผมเกรงว่าจะขัดต่อหลักการที่สภาได้รับหลักการไป แต่ว่าตรงกับเจตนารมณ์ที่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังได้ชี้แจง เพราะฉะนั้นกระผมอยากจะฟังคำชี้แจงของคณะกรรมการว่า จะเพิ่มเติมกับหลักการหรือไม่ชัด

พลเรือเอก หลวงชำนาญอรุณ-
ยุทธิ์ (ประธานกรรมาธิการ) : ตามที่
คณะกรรมการได้เติมลงไปนั้น ก็ถือว่าเป็น
เป็นสารสำคัญ ตามเจตนารมณ์ของรัฐ-
บาลที่ได้ออกพระราชบัญญัติ ฉบับลงมา
เพราะฉะนั้นจึงได้เติมลงไป แต่ว่าส่วน
หลักการนั้นก็เป็นเรื่องที่ทางสภา ได้รับ
หลักการไปเรียบร้อยแล้ว แต่ว่าถือว่า
ตัวพระราช บัญญัติ นี้เป็น เรื่องละเอียด
จึงพยายามเติมให้เข้าใจแจ่มแจ้ง ชัดเจน
ตามความประสงค์ของรัฐบาล

ประธานวุฒิสภา : ขอให้เลขา-
ธิการอ่านต่อไป

นายประเสริฐ ปัทมะสุคนธ์
(เลขาธิการรัฐสภา) : มาตรา ๕ มี
การแก้ไข มาตรา ๖ มีการแก้ไข
มาตรา ๗ ไม่มีการแก้ไข

(ไม่มีสมาชิกทักท้วง)

ประธานวุฒิสภา : จบการ

๑๒๕๓

พิจารณาในวาระที่ ๒ แล้ว ต่อไป
เป็นการพิจารณาในวาระที่ ๓ ข้าพเจ้า
จะขอมติต่อที่ประชุมว่า สมควรที่จะ
ประกาศใช้ร่าง พระราชบัญญัติ ฉบับ
เป็นกฎหมายได้หรือไม่ ท่านผู้ใดเห็นว่า
สมควรที่จะ ประกาศ ใช้ เป็น กฎหมาย ได้
โปรดยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือเป็นส่วนมาก)

ประธานวุฒิสภา : ท่านผู้ใด
ไม่เห็นด้วย โปรดยกมือขึ้น

(ไม่มีสมาชิกยกมือ)

ประธานวุฒิสภา : ไม่มี เป็น
อันว่าที่ประชุมลงมติให้ประกาศใช้ร่าง
พระราชบัญญัติ ฉบับนี้เป็นกฎหมายได้

ระเบียบวาระที่ ๔ ร่างพระราช-
บัญญัติวิชาชีพวิศวกรรม (ฉบับที่ ..)
พ.ศ. ซึ่งคณะกรรมการ การ

ปกครองพิจารณาเสร็จแล้ว เป็นการ
พิจารณาในวาระที่ ๒

๑๒๕๕

(สำเนา)

ที่ ๕๕๗

วุฒิสภา

๓๐ ธันวาคม ๒๕๑๑

เรื่อง ร่างพระราชบัญญัติวิชาชีพวิศวกรรม (ฉบับที่...) พ.ศ.

กรบเรียน ประธานวุฒิสภา

สิ่งที่ส่งมาด้วย ร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวข้างต้น พร้อมด้วยรายงานการประชุม

คณะกรรมการสามัญ ๑ ชุด

ตามที่ประชุมวุฒิสภากำหนดที่รัฐสภาได้ลงมติรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติวิชาชีพวิศวกรรม (ฉบับที่...) พ.ศ. (คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ) และสั่งให้คณะกรรมการการปกครองพิจารณา ประกอบด้วย

- ๑. พระยาสุนทรพิพิธ เป็นประธานกรรมการ
- ๒. นายกมล วรรณประภา
- ๓. นายถวิล สุนทรสารทูล
- ๔. หลวงประกอบนิติสาร
- ๕. พลเอก ประพันธ์ กุลพิจิตร
- ๖. นายพ่วง สุวรรณรัฐ
- ๗. พลตำรวจโท เย็น ประภาวัต
- ๘. พลตำรวจตรี สง่า กิตติขจร
- ๙. นายสมภพ ไทตระภักย์
- ๑๐. พลโท แสง เสนาณรงค์
- ๑๑. นายเสกส บุนนชัยรัฐ เป็นเลขานุการกรรมการ

บัดนี้ คณะกรรมการได้พิจารณาร่างพระราชบัญญัติ ฉบับนี้เสร็จแล้ว จึงกราบเรียนมาเพื่อได้โปรดนำเสนอที่ประชุมวุฒิสภาพิจารณาต่อไป.

ขอแสดงความนับถืออย่างยิ่ง

(ลงชื่อ)

สุนทรพิพิธ

(พระยาสุนทรพิพิธ)

ประธานกรรมการสามัญ

LIRT

รายงานการประชุมกรรมาธิการสามัญ
คณะกรรมการการปกครองพิจารณาร่างพระราชบัญญัติวิชาชีพวิศวกรรม
(ฉบับที่ ..)

พ.ศ.

ตามที่ประชุมวุฒิสภาทำหน้าที่รัฐสภาได้ลงมติรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติวิชาชีพวิศวกรรม (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ) และส่งให้คณะกรรมการการปกครองพิจารณานั้น บัดนี้ได้ดำเนินการแล้ว จึงขอเสนอผลดังต่อไปนี้

๑. ผู้ที่คณะรัฐมนตรีมอบหมายให้ชี้แจงแทน คือ ๑. พระประกอบยันตรกิจ
 ๒. นายพิเศษ บัณฑิตพงศ์ ๓. นายบุญรอด บินตาสันต์ ๔. พลตำรวจตรี จรัส วงศา-
 ไรจน์ ๕. นายวิชา เศรษฐบุตร และ ๖. นายบัญชา ยมะสมิต

๒. ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ไม่มีผู้แปรญัตติ

๓. ปราบกฏผลของการพิจารณาดังต่อไปนี้

ชื่อร่างพระราชบัญญัติ ไม่มีการแก้ไข

คำปรารภ ”

มาตรา ๑ ”

มาตรา ๒ ”

มาตรา ๓ มีการแก้ไข

มาตรา ๔ ”

มาตรา ๕ ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๖ มีการแก้ไข

มาตรา ๗ ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๘ มีการแก้ไข

LIRT

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติวิศวกรรรม (ฉบับที่ ..) พ.ศ.”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๓ แห่งพระราชบัญญัติวิชาชีพวิศวกรรม พ.ศ. ๒๕๐๕ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๑๓ ให้ ก.ว. มีอำนาจและหน้าที่ ดังต่อไปนี้

(๑) ออกใบอนุญาตให้แก่บุคคลซึ่งมีสิทธิและสมควรเป็นผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมตามพระราชบัญญัตินี้

(๒) สั่งพักใบอนุญาตหรือเพิกถอนใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมตามพระราชบัญญัตินี้

(๓) ออกข้อบังคับวางหลักเกณฑ์เกี่ยวกับการขอรับใบอนุญาต การออกใบอนุญาตแบบใบอนุญาต การต่ออายุใบอนุญาต การสั่งพักใบอนุญาตหรือการเพิกถอนใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมตามพระราชบัญญัตินี้

(๔) ออกข้อบังคับวางหลักเกณฑ์เกี่ยวกับการเทียบ ปริญา หรือ ประกาศนียบัตรวิชาชีพการช่าง (ในสาขาอื่น) ที่มีใช้วิชาชีพวิศวกรรมตามพระราชบัญญัตินี้ เป็นคุณวุฒิในวิชาชีพวิศวกรรม (ตามมาตรา ๑๔ (๑)) และการทดสอบความรู้ (ตามมาตรา ๑๔ ทวิ)

(๕) ให้คำปรึกษาและคำแนะนำแก่มหาวิทยาลัย หรือสถานศึกษาอื่น ในการศึกษาวิชาในสาขาต่าง ๆ ของวิศวกรรมศาสตร์”

มาตรา ๔ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๑๔ ทวิ แห่งพระราชบัญญัติวิชาชีพวิศวกรรม พ.ศ. ๒๕๐๕

“มาตรา ๑๔ ทวิ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจตรวจสอบใบอนุญาตหรือการปฏิบัติงานของผู้ประกอบอาชีพวิศวกรรมควบคุม และเพื่อกรรณให้มีอำนาจเข้าไปในสถานที่ (ที่) ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมหรือมีเหตุผลเชื่อได้ว่า ได้ใช้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมในเวลากลางวันได้ ผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมหรือ

ผู้ครอบครองสถานทนนต้องอำนวยความสะดวกแก่พนักงานเจ้าหน้าที่ตามสมควร

ในการปฏิบัติการตามหน้าที่ของพนักงานเจ้าหน้าที่ตามวรรคหนึ่ง ถ้าปรากฏว่า ผู้ใดประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมโดยไม่ได้รับใบอนุญาต หรือ ได้รับใบอนุญาต แต่ปฏิบัติ ไม่ถูกต้องตามพระราชบัญญัติ^๕หรือกฎกระทรวง (ที่) ออกตาม พระราชบัญญัติ พนักงานเจ้าหน้าที่^๕อำนาจ (ที่จะ) ยึดหรือรวบรวมเอกสารหรือหลักฐาน อย่างอื่นเท่าที่จำเป็น เพื่อดำเนินการต่อไปตามควรแก่กรณี

ให้นำมาตรา ๑๐๓ แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญามาใช้บังคับ แก่การยึดหรือการรวบรวมเอกสารหรือหลักฐานอย่างอื่น ตามวรรคสอง โดยอนุโลม

มาตรา ๕ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๑๔ ทรี แห่งพระราชบัญญัติวิชา วิชาชีพวิศวกรรม พ.ศ. ๒๕๐๕

“มาตรา ๑๔ ทรี พนักงานเจ้าหน้าที่ตามมาตรา ๑๔ ทวิ ต้องมีบัตรประจำตัวตามแบบที่กำหนดในกฎกระทรวง และในการปฏิบัติการตามพระราชบัญญัติ^๕ ต้องแสดงบัตรประจำตัวเมื่อบุคคลที่เกี่ยวข้องร้องขอ”

มาตรา ๖ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๑๔ จัตวา แห่งพระราชบัญญัติ วิชาชีพวิศวกรรม พ.ศ. ๒๕๐๕

“มาตรา ๑๔ จัตวา ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ตามมาตรา ๑๔ ทวิ เป็นเจ้าพนักงานตาม (ความหมายใน) ประมวลกฎหมายอาญา”

มาตรา ๗ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๕ แห่งพระราชบัญญัติวิชาชีพวิศวกรรม พ.ศ. ๒๕๐๕ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๑๕ ห้ามมิให้ผู้ใดเป็นผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม เว้นแต่ จะได้รับใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมจาก ก.ว.”

มาตรา ๘ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๙ แห่งพระราชบัญญัติวิชาชีพวิศวกรรม พ.ศ. ๒๕๐๕ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

LIRT

“มาตรา ๑๕ ผู้ขอรับใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม จะต้องมีความรู้ในวิชาชีพวิศวกรรม ดังต่อไปนี้

(๑) สำหรับภาคีวิศวกร จะต้อง มีปริญญาในสาขาที่ขอรับใบอนุญาตตาม หลักสูตรการศึกษาและจากสถานศึกษาที่ ก.ว. รับรอง หรือมีประกาศนียบัตรที่ ก.ว. เทียบได้ไม่ต่ำกว่าปริญญา (ตั้งกล่าว) ในสาขาที่ขอรับใบอนุญาต หรือมีปริญญาหรือประกาศนียบัตรที่ ก.ว. เทียบตามข้อบังคับออกตามมาตรา ๑๓ (๔)

(๒) สำหรับสามัญวิศวกรจะต้องเป็นภาคีวิศวกร (ที่) ซึ่งได้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมในสาขาที่ได้รับใบอนุญาตเป็นเวลาไม่น้อยกว่าสามปี

(๓) สำหรับวุฒิวิศวกรจะต้องเป็นสามัญวิศวกร (ที่) ซึ่งได้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมในสาขาที่ได้รับใบอนุญาตเป็นเวลาไม่น้อยกว่าเจ็ดปี

(สำหรับผู้ที่ได้รับใบอนุญาตมากกว่าหนึ่งสาขา เมื่อได้มีระยะเวลาประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมที่กำหนดไว้ใน (๒) หรือ (๓) และแล้วและได้ขอรับใบอนุญาตเป็นสามัญวิศวกรหรือวุฒิวิศวกรในสาขาใดสาขาหนึ่งแล้ว ถ้าจะขอรับใบอนุญาตตั้งกล่าวในสาขาอื่นอีก จะต้อง มีระยะเวลาประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมต่อจากนั้นไปอีกครั้ง หนึ่ง ของ ระยะเวลาที่กำหนดไว้ใน (๒) หรือ (๓))

ผู้ได้รับใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม โดย ได้รับเทียบปริญญาหรือประกาศนียบัตรตามข้อ บังคับออกตามมาตรา ๑๓ (๔) เมื่อขอรับใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม ประเภทสามัญวิศวกรหรือวุฒิวิศวกร ต้องผ่านการทดสอบความรู้จาก ก.ว.”

(มาตรา ๔ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๑๕ ทวิ แห่งพระราชบัญญัติวิชาชีพวิศวกรรม พ.ศ. ๒๕๐๕

“มาตรา ๑๕ ทวิ ผู้ที่ได้รับใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม โดยได้รับเทียบปริญญาหรือประกาศนียบัตรวิชาชีพวิศวกรรมเป็น คุณสมบัติตามมาตรา ๑๕ (๑) โดยข้อบังคับตามมาตรา ๑๓ (๔) หรือผู้ที่ได้รับใบอนุญาตโดยไม่มีคุณสมบัติตามมาตรา ๓๔ (ก) เมื่อขอรับใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม

LIRT

คุมประเภทสามัญวิศวกรหรือวุฒิวิศวกรตามมาตรา ๑๙ (๒) หรือ (๓) ต้องผ่านการทดสอบความรู้จาก ก.ว. ก่อน

สำหรับผู้มีคุณวุฒิตามมาตรา ๑๙ (๑) และได้รับใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมประเภทสามัญวิศวกร ในสาขาอื่นที่ไม่ตรงตามคุณวุฒิของตนตามมาตรา ๓๔ (๓) เมื่อขอรับใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมประเภทวุฒิวิศวกร ต้องผ่านการทดสอบความรู้จาก ก.ว. ก่อน”)

มาตรา ๙ ทวิ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๒๑ แห่งพระราชบัญญัติวิชาชีพวิศวกรรม พ.ศ. ๒๕๐๕ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๒๑ เมื่อได้รับคำขอรับใบอนุญาต ให้เลขาธิการ ก.ว. ประกาศชื่อ ที่อยู่และคุณวุฒิของผู้ขอรับใบอนุญาต พร้อมทั้งรายละเอียดอื่นเพื่อการนี้ไว้ ณ สำนักงาน ก.ว. เป็นเวลาไม่น้อยกว่าสิบห้าวัน เพื่อให้โอกาสบุคคลอื่นยื่นคำคัดค้าน

เมื่อได้ประกาศครบกำหนดแล้ว ให้เลขาธิการ ก.ว. เสนอคำขอรับใบอนุญาตต่อ ก.ว. พร้อมด้วยคำคัดค้าน ถ้ามี เพื่อพิจารณาการออกใบอนุญาต

ในการพิจารณาคำขอรับใบอนุญาต ก.ว. จะเรียกผู้ขอรับใบอนุญาตหรือผู้ยื่นคำคัดค้านมาให้ถ้อยคำ ชี้แจง หรือส่งเอกสารหรือหลักฐานอื่นเพิ่มเติมก็ได้

นอกจากเหตุอื่นอันไม่สมควรออกใบอนุญาตตามพระราชบัญญัตินี้ ให้ก.ว. มีอำนาจปฏิเสธการออกใบอนุญาตให้แก่ผู้ขอรับใบอนุญาตได้ในเมื่อ ได้พิจารณาเห็นว่าผลงานในการประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมตาม ระยะเวลาที่กำหนด ไว้ ในมาตรา ๑๙ (๒) หรือ (๓) นั้น มีปริมาณหรือคุณภาพไม่เพียงพอแก่การออกใบอนุญาตประเภทนั้น”

(มาตรา ๑๐ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๒๕ แห่งพระราชบัญญัติวิชาชีพวิศวกรรม พ.ศ. ๒๕๐๕ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

มาตรา ๒๕ ให้ ก.ว. มีอำนาจสั่งพักใบอนุญาตหรือเพิกถอนใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมได้ เมื่อปรากฏว่า)

(๑) ผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมผู้ใดขาดคุณสมบัติตามมาตรา ๑๘ หรือ

(๒) ผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมผู้ใดกระทำการฝ่าฝืนพระราชบัญญัติ หรือกฎกระทรวงที่ออกตามพระราชบัญญัติ

การสั่งพักใบอนุญาต ให้สั่งพักได้ครั้งละไม่เกินหนึ่งปี

ก่อนพิจารณาสั่งพักใบอนุญาตหรือเพิกถอนใบอนุญาต ให้ ก.ว. ดำเนินการ ไล่สวนโดยให้โอกาสแก่ผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมผู้นั้นได้ทราบข้อกล่าวหา และยื่นคำชี้แจงแก้ข้อกล่าวหา”)

มาตรา ๑๑ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๒๖ ทวิ ของหมวด ๕ แห่งพระราชบัญญัติวิชาชีพวิศวกรรม พ.ศ. ๒๕๐๕

“มาตรา ๒๖ ทวิ ผู้ใด (ซัดขวางหรือ) ไม่อำนวยความสะดวกแก่พนักงานเจ้าหน้าที่ในการปฏิบัติการตามมาตรา ๑๔ ทวิ (ถ้าการกระทำนั้นไม่ถึงเป็นความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา) ต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งพันบาท”

มาตรา ๑๒ ให้ยกเลิกความใน (ข) ของมาตรา ๓๔ แห่งพระราชบัญญัติวิชาชีพวิศวกรรม พ.ศ. ๒๕๐๕ และให้ใช้ความต่อไปนี้เป็น

“(ข) ถ้าผู้ขอรับใบอนุญาตมีคุณสมบัติตามมาตรา ๑๔ (๑) แต่มิใช่โดยการได้รับเทียบปริญญาหรือประกาศนียบัตรตามข้อบังคับออกตามมาตรา ๑๓ (๔) และได้ปฏิบัติงานเกี่ยวกับวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมในสาขาใด สาขาหนึ่ง หรือหลาย สาขา รวมกันเป็นเวลาไม่น้อยกว่าสามปีก่อนวันที่กฎกระทรวงออกตามมาตรา ๖ ใช้บังคับ ก.ว. จะออกใบอนุญาตให้ผู้ขอรับใบอนุญาตเป็น สามัญวิศวกร ใน สาขาหนึ่ง สาขาใด หรือหลายสาขาก็ได้

ระยะเวลาสามปีใน (ข) ให้เปลี่ยนเป็นสี่ปีสำหรับการขอรับใบอนุญาตเป็น วุฒิจำนวน

มาตรา ๑๓ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๓๔ แห่งพระราชบัญญัติวิชาชีพวิศวกรรม พ.ศ. ๒๕๐๕

“มาตรา ๓๕ ผู้ได้รับใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมตาม
มาตรา ๓๔ (ก) หรือผู้ได้รับใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมตาม
มาตรา ๓๔ (ข) ในสาขาที่ไม่ตรงกับคุณวุฒิของตน เมื่อขอรับใบอนุญาตเป็นผู้
ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมประเภทสามัญวิศวกรหรือวุฒิวิศวกร ต้องผ่านการ
ทดสอบความรู้จาก ก.ว.”

ขอเชิญคณะกรรมการเข้าประจำ
ที่

(คณะกรรมการเข้าประจำที่)

ประธานวุฒิสภา : คณะกรรมา
ธิการมีข้อความอะไรที่จะ แดลงเพิ่มเติม
บ้างหรือไม่

นายเสกสรรค์ บุญยชัย (กรร-
มาธิการ) : คณะกรรมาธิการไม่มีข้อ
ความอะไรที่จะแดลงเพิ่มเติม

ประธานวุฒิสภา : ขอให้เลขา
ธิการอ่าน

นายประเสริฐ บัณฑิต (เลขาธิการวุฒิสภา) : ร่างพระราช
บัญญัติ วิชาชีพวิศวกรรม (ฉบับที่..) พ.ศ. ชื่อร่างพระราชบัญญัติ ไม่มีการ
แก้ไข คำปรารภ ไม่มีการแก้ไข มาตรา
๑ และมาตรา ๒ ไม่มีการแก้ไข มาตรา
๓ มีการแก้ไข มาตรา ๔ มีการแก้ไข

มาตรา ๕ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๖
มีการแก้ไข มาตรา ๗ ไม่มีการแก้ไข
มาตรา ๘ มีการแก้ไข มาตรา ๙ กรรมา
ธิการตัดออก มาตรา ๙ ทวิ กรรมา
ธิการเพิ่มขึ้นใหม่ มาตรา ๑๐ กรรมา
ธิการตัดออก มาตรา ๑๑ มีการแก้
ไข มาตรา ๑๒ กรรมาธิการเพิ่มขึ้น
ใหม่ มาตรา ๑๓ กรรมาธิการเพิ่มขึ้นใหม่
(ไม่มีสมาชิกทักท้วง)

ประธานวุฒิสภา : จบการพิจารณา
ในวาระที่ ๒ แล้ว ต่อไปเป็นการ
พิจารณาในวาระที่ ๓ ข้าพเจ้าจะขอ
มติต่อที่ประชุมว่า สมควรที่จะประกาศ
ใช้ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นกฎหมาย
ได้หรือไม่ ท่านผู้ใดเห็นว่า สมควรที่จะ
ประกาศใช้เป็นกฎหมายได้ โปรดยก
มือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือเป็นส่วนมาก)

ประธานวุฒิสภา : ท่านผู้ใดไม่ พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นกฎหมายได้
เห็นด้วย โปรดยกมือขึ้น ระเบียบวาระที่ ๕ ร่างพระราช
(ไม่มีสมาชิกยกมือ) บัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน (ฉบับ
ประธานวุฒิสภา : ไม่มี เป็น ที่..) พ.ศ. คณะรัฐมนตรีเป็นผู้
อันว่าที่ประชุมลงมติให้ประกาศใช้ร่าง เสนอ

(สำเนา)

รับที่ ๑๖๕๒/๑๑ วันที่ ๒๖ ธ.ค. ๑๑

สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา

จำนวนมาก

ที่ สร. ๐๔๐๓/๑๖๕๒๕

สำนักนายกรัฐมนตรี

๒๖ ธันวาคม ๒๕๑๑

เรื่อง ร่างพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน (ฉบับที่ ..) พ.ศ.

กราบเรียน ประธานวุฒิสภา

สิ่งที่ส่งมาด้วย ร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวข้างต้น

ด้วยคณะรัฐมนตรีได้ประชุมปรึกษา ลงมติ ให้เสนอร่าง พระราช บัญญัติระเบียบ
ข้าราชการพลเรือน (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ต่อวุฒิสภาทำหน้าที่รัฐสภา

จึงขอเสนอร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวข้างต้น พร้อมด้วยบันทึกหลักการและ
เหตุผล มาเพื่อขอได้โปรดนำเสนอวุฒิสภาทำหน้าที่รัฐสภาประชุมปรึกษาต่อไป

ขอแสดงความนับถืออย่างยิ่ง

(ลงชื่อ) ออมพล ฉนวนม กิตติขจร

(ฉนวนม กิตติขจร)

นายกรัฐมนตรี

LIART

(สำเนา)

บันทึกหลักการและเหตุผลประกอบ
ร่างพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน (ฉบับที่ ..)

พ.ศ.

หลักการ

แก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือน

เหตุผล

โดยที่ในปัจจุบันกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือน ได้บัญญัติให้ โอนข้าราชการส่วนจังหวัดสามัญมาเป็นข้าราชการพลเรือนได้ แต่ยังไม่ ได้ บัญญัติให้ รับ โอนพนักงานเทศบาล และกฎหมายว่าด้วยระเบียบพนักงานเทศบาล ก็ ได้ บัญญัติ ให้ โอนข้าราชการพลเรือน ไปเป็นพนักงานเทศบาลได้แล้ว จึงสมควรแก้ไขกฎหมายว่า ด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือนให้โอนพนักงานเทศบาลมาเป็นข้าราชการพลเรือน ได้ เพื่อให้สอดคล้องกับกฎหมายดังกล่าว และนอกจากนี้ สมควรแก้ไขให้สามารถ กำหนดตำแหน่งและเงินเดือนที่ควรได้รับคุณสมบัติและความรู้ของผู้ดำรงตำแหน่ง วิธี การคัดเลือก วิธีการสอบ การบรรจุ การแต่งตั้ง การเลื่อนเงินเดือน หรือการ เลื่อนชั้นสำหรับส่วนราชการที่มีลักษณะพิเศษโดยตราเป็นพระราชกฤษฎีกาได้ เพื่อ ให้เป็นการเหมาะสมกับการปฏิบัติราชการของส่วนราชการนี้ ๆ อันจะ ก่อ ให้เกิด ประสิทธิภาพในการบริหารราชการยิ่งขึ้น และแก้ไขให้ข้าราชการพลเรือนชั้นจัตวา ซึ่งอยู่ในเกณฑ์ที่อาจได้รับการพิจารณาคัดเลือกเพื่อเลื่อนชั้นเป็นชั้นตรี ได้ อยู่แล้ว ก่อนวันใช้พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน (ฉบับที่ ๗) พ.ศ. ๒๕๑๐ มีโอกาสได้รับการพิจารณาคัดเลือกเลื่อนชั้นต่อไปได้ จึงต้องแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมาย ว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือน

LIRT

(สำเนา)

ร่าง

พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน
(ฉบับที่ ..) พ.ศ.

.....
.....
.....

โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือน

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า "พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน (ฉบับที่ ..) พ.ศ."

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๓๐ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๔๗ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

" มาตรา ๓๐ การโอนข้าราชการพลเรือนของกระทรวงทุกกระทรวง ไปบรรจุต่างกระทรวงในชั้น อันตบ และชั้นที่ไม่สูงกว่าเดิมอาจทำได้ โดยกระทรวงทบวงกรมเจ้าสังกัดทั้งสองฝ่ายได้ตกลงยินยอมในการโอนนั้นแล้ว

การโอนข้าราชการพลเรือนชั้นพิเศษ ให้รัฐมนตรีเจ้าสังกัดที่จะรับโอนมาบรรจุนี้รายงานไปยังคณะรัฐมนตรี เพื่อพิจารณาอนุมัติ และเมื่อได้รับอนุมัติแล้ว ให้รัฐมนตรีเจ้าสังกัดเป็นผู้ส่งบรรจุ

การโอนข้าราชการพลเรือนชั้นเอกและชั้นโท ให้ อ.ก.พ. กระทรวงที่จะรับโอนมานั้นพิจารณาอนุมัติ และเมื่อได้รับอนุมัติแล้ว ให้เจ้ากระทรวงเป็นผู้ส่งบรรจุ

การโอนข้าราชการพลเรือนชั้นตรีและชั้นจัตวา ให้ อ.ก.พ. กรมที่จะรับโอนมานั้นพิจารณาอนุมัติ และเมื่อได้รับอนุมัติแล้ว ให้ปลัดกระทรวง ปลัดทบวง หรืออธิบดีผู้บังคับบัญชาแล้วแต่กรณี เป็นผู้ส่งบรรจุ

การโอนข้าราชการไปบรรจุต่างกรมในกระทรวงเดียวกัน ในชั้น อันคับ และชั้นที่ไม่สูงกว่าเดิม อาจทำได้โดยอนุโลม

การโอนข้าราชการพลเรือนวิสามัญจะกระทำมิได้”

มาตรา ๔ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๓๐ ทวิ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๔๙๗ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน (ฉบับที่ ๖) พ.ศ. ๒๕๐๙ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๓๐ ทวิ การโอนข้าราชการฝ่ายตุลาการ ข้าราชการอัยการทหาร ข้าราชการพลเรือนสังกัดกระทรวงกลาโหม ข้าราชการส่วนจังหวัด หรือพนักงานเทศบาลมาบรรจุเป็นข้าราชการพลเรือน ในอัตราเงินเดือนที่ไม่สูงกว่าเดิม อาจทำได้โดยกระทรวงทบวงกรมที่จะมารับโอนทำความตกลงกับกระทรวงทบวงกรม จังหวัด หรือเทศบาลเจ้าสังกัดแล้วแต่กรณี แล้วรายงาน ก.พ. เพื่อพิจารณาอนุมัติ และให้ ก.พ. มีอำนาจเทียบกับชั้น อันคับและชั้นเงินเดือนข้าราชการพลเรือนที่จะรับ โอน มาบรรจุ

การโอนมาเป็นข้าราชการพลเรือนชั้นพิเศษ ให้ ก.พ. รายงานคณะรัฐมนตรี เพื่อพิจารณาอนุมัติ และเมื่อได้รับอนุมัติแล้ว ให้รัฐมนตรีเจ้าสังกัดเป็นผู้ส่งบรรจุ

การโอนมาเป็นข้าราชการพลเรือนชั้นเอกและชั้นโท เมื่อได้รับอนุมัติจาก ก.พ. แล้ว ให้เจ้ากระทรวงเป็นผู้ส่งบรรจุ

การโอนมาเป็นข้าราชการพลเรือนชั้นตรีและชั้นจัตวา เมื่อได้รับอนุมัติจาก ก.พ. แล้ว ให้ปลัดกระทรวง ปลัดทบวง หรืออธิบดีผู้บังคับบัญชา แล้วแต่กรณี เป็นผู้ส่งบรรจุ

การโอนข้าราชการประเภทวิสามัญหรือพนักงานเทศบาลวิสามัญจะกระทำมิได้ เพื่อประโยชน์ในการนับเวลาราชการ ให้ถือเวลาราชการหรือเวลาทำงานของผู้ที่โอนมาในขณะที่เป็นข้าราชการหรือพนักงานเทศบาล เป็นเวลาราชการของข้าราชการพลเรือน ตามพระราชบัญญัตินี้ด้วย”

มาตรา ๕ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๓๒ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๔๙๗ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๓๒ ข้าราชการพลเรือนนอกจากราชการไปแล้ว และมีคุณสมบัติตามมาตรา ๔๔ หรือแม้จะขาดคุณสมบัติตามมาตรา ๔๔ แต่ผู้นั้นได้รับการยกเว้นตามความในมาตรา ๔๕ ถ้าสมัครเข้ารับราชการในตำแหน่งข้าราชการพลเรือนในชั้น อับดับ และชั้นที่ไม่สูงกว่าเดิม และทางราชการต้องการจะบรรจุเข้ารับราชการ ให้ผู้มีอำนาจและหน้าที่พิจารณาอนุมัติการโอนตามมาตรา ๓๐ พิจารณาตามวิธีการที่ ก.พ.กำหนด เมื่อเห็นว่าเหมาะสมกับราชการที่จะรับเข้ารับบรรจุนั้น ก็ให้ผู้มีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา ๓๐ สั่งบรรจุได้ ในกรณีที่ผู้มีอำนาจหน้าที่พิจารณาอนุมัติการโอนตามมาตรา ๓๐ เห็นสมควรบรรจุในชั้น อับดับ และชั้นที่สูงกว่าเดิมให้ขออนุมัติ ก.พ.เป็นราย ๆ ไป

ผู้ออกจากราชการโดยถูกเลิกตำแหน่ง ย่อมได้รับการบรรจุตามความในมาตรา ๓๐ ก่อนผู้ที่ออกจากราชการโดยเหตุอื่น

บทบัญญัติในมาตรานี้ มิให้ใช้บังคับแก่ข้าราชการประจำต่างประเทศพิเศษหรือข้าราชการพลเรือนวิสามัญ”

มาตรา ๖ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๓๒ ทวิ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๔๙๗

“มาตรา ๓๒ ทวิ ข้าราชการฝ่ายตุลาการ ข้าราชการอัยการ ทหาร ข้าราชการพลเรือนสังกัดกระทรวงกลาโหม ข้าราชการส่วนจังหวัด หรือพนักงานเทศบาล ออกจากราชการหรือออกจากงานไปแล้ว และมีคุณสมบัติตามมาตรา ๔๔ หรือแม้

จะขาดคุณสมบัติตามมาตรา ๔๔ แต่ผู้นั้นได้รับการยกเว้นตามความในมาตรา ๔๕ ถ้าสมัครเข้ารับราชการในตำแหน่งข้าราชการพลเรือน และทางราชการต้องการจะบรรจุเข้ารับราชการ ให้กระทรวงทบวงกรมที่จะรับบรรจุเข้ารับราชการ รายงาน ก.พ. เพื่อพิจารณาอนุมัติ และให้ ก.พ. มีอำนาจเทียบกับชั้น อันดับ และชั้น เงินเดือนข้าราชการพลเรือนที่จะบรรจุเข้ารับราชการ

การบรรจุเข้ารับราชการเป็นข้าราชการพลเรือนชั้นพิเศษ ให้ ก.พ. รายงาน คณะรัฐมนตรี เพื่อพิจารณาอนุมัติ และเมื่อได้รับอนุมัติแล้วให้รัฐมนตรีเจ้าสังกัด เป็นผู้ส่งบรรจุ

การบรรจุเข้ารับราชการเป็นข้าราชการพลเรือนชั้นเอกและชั้นโท เมื่อได้รับ อนุมัติจาก ก.พ. แล้ว ให้เจ้ากระทรวงเป็นผู้ส่งบรรจุ

การบรรจุเข้ารับราชการเป็นข้าราชการพลเรือนชั้นตรีและชั้นจตุรา เมื่อได้รับ อนุมัติจาก ก.พ. แล้ว ให้ปลัดกระทรวง ปลัดทบวง หรืออธิบดีผู้บังคับบัญชาแล้ว แต่กรณีเป็นผู้ส่งบรรจุ

บทบัญญัติในมาตรานี้มิให้ใช้บังคับแก่ข้าราชการประเภทวิสามัญ และพนักงาน เทศบาลวิสามัญ

เพื่อประโยชน์ในการนับเวลาราชการ ให้ถือเวลาราชการหรือเวลาทำงานของ ผู้ที่บรรจุเข้ารับราชการตามมาตรา ๕ ในขณะที่เป็นข้าราชการหรือพนักงานเทศบาล เป็นเวลาราชการของข้าราชการพลเรือนตามพระราชบัญญัตินี้ด้วย

มาตรา ๗ ในกรณีที่ ก.พ. เห็นเป็นการสมควรจัดระเบียบข้าราชการพลเรือน ให้เหมาะสมสำหรับส่วนราชการใด ก.พ. จะกำหนดตำแหน่งและเงินเดือนที่ควรได้รับ คุณสมบัติและความรู้ของผู้ดำรงตำแหน่ง วิธีการคัดเลือก วิธีการสอบ การบรรจุ การแต่งตั้ง การเลื่อนเงินเดือน หรือการเลื่อนชั้นเป็นอย่างอื่นสำหรับส่วนราชการ นั้นโดยตราเป็นพระราชกฤษฎีกาก็ได้

มาตรา ๘ ข้าราชการพลเรือนชั้นจตุราที่ได้รับราชการมาแล้วเป็นเวลาไม่น้อย กว่าสิบห้าปี และได้รับเงินเดือนเก็วร้อยละมาแล้วเป็นเวลาไม่น้อยกว่าสิบก่อน วันที่

๑ ตุลาคม ๒๕๑๐ และผู้ยื่นคำร้องตำแหน่งประจำแผนก หรือตำแหน่งที่เทียบเท่า มาแล้วไม่น้อยกว่าหนึ่งปี ถ้าหัวหน้าแผนก หัวหน้ากองและอธิบดี ปลัดทบวง หรือปลัดกระทรวงผู้บังคับบัญชาแล้วแต่กรณี รับรองว่าเป็นผู้มีความประพฤติ ความรู้และความสามารถสมควรที่จะเป็นข้าราชการพลเรือนชั้นตรีได้ อธิบดี ปลัด ทบวง หรือปลัดกระทรวงผู้บังคับบัญชาจะคัดเลือกให้เลื่อนชั้นเป็นข้าราชการพลเรือน ชั้นตรี โดยอนุมัติ อ.ก.พ. กรมก็ได้

มาตรา ๕ ให้นายกรัฐมนตรีรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้.

พลตรี พระเจ้าวรวงศ์เธอ กรมหมื่นนครสวรรค์ประพินธ์ (รอง- นายกรัฐมนตรี): รัฐบาลขอเสนอร่าง พระราชบัญญัติ ระเบียบ ข้าราชการพล- เรือน(ฉบับที่...) พ.ศ.

หลักการ แก้ไขเพิ่มเติมกฎหมาย ว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือน

เหตุผล โดยที่ในปัจจุบันกฎหมาย ว่าด้วย ระเบียบ ข้าราชการ พลเรือน ได้ บัญญัติ ให้ โอน ข้าราชการ ส่วน จังหวัด สามัญมาเป็นข้าราชการพลเรือนได้ แต่ ยังไม่ได้บัญญัติให้รับโอน พนักงานเทศ- บาล และกฎหมายว่าด้วยระเบียบพนักงาน เทศบาล ก็ได้บัญญัติให้โอนข้าราชการ พลเรือนไปเป็นพนักงานเทศบาล ได้แล้ว

จึงสมควรแก้ไขกฎหมายว่าด้วยระเบียบ ข้าราชการพลเรือน ให้โอนพนักงาน เทศบาล มาเป็น ข้าราชการ พลเรือน ได้ เพื่อให้ สอด คล้อง กับ กฎหมาย ทั้ง กล่าว และ นอกจากนั้น สมควรแก้ไขให้สามารถ กำหนดตำแหน่งและเงินเดือนที่ควรได้รับ คุณสมบัติและความรู้ของผู้ดำรงตำแหน่ง วิธีการคัดเลือก วิธีการสอบ การบรรจุ การแต่งตั้ง การเลื่อนเงินเดือน หรือ การเลื่อน ชั้น สำหรับ ส่วน ราชการ ที่มี ลักษณะพิเศษโดยตราเป็นพระราชกฤษฎีกาได้ เพื่อให้เป็นการเหมาะสมกับการ ปฏิบัติ ราชการ ของ ส่วน ราชการ นั้น ๆ อันจะก่อให้เกิดประสิทธิภาพในการ บริ- หารราชการยิ่งขึ้น และแก้ไขให้ข้าราชการ-

การพลเรือน ซึ่งอยู่ในเกณฑ์ที่อาจได้รับการพิจารณาคัดเลือกเพื่อเลื่อนชั้นเป็นชั้นตรีได้อยู่แล้ว ก่อนวันใช้พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน (ฉบับที่ ๗) พ.ศ. ๒๕๑๐ มีโอกาสได้รับการพิจารณาคัดเลือกเลื่อนชั้นต่อไปได้ จึงต้องแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือน

พลโท วิชัย พงศ์อนันต์ :

ข้าพเจ้าได้พิจารณาสารสำคัญแห่งร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ ข้าพเจ้าเองก็เห็นความจำเป็นของทางราชการและทางรัฐบาลในการที่จะแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือน ตามเหตุผลที่ทางรัฐบาลได้แถลงไปนั้น ก็นับว่ามีความจำเป็นเพื่อให้สอดคล้องกับกฎหมายต่าง ๆ ที่ได้ออกไปแล้ว เกี่ยวกับ การโอนข้าราชการส่วนจังหวัดสามัญมาเป็นข้าราชการพลเรือน แต่อย่างไรก็ตาม ความที่จะให้รับโอน พนักงานเทศบาลมาเป็นข้าราชการพลเรือนได้ แต่ตามเหตุผลที่บันทึกไว้ข้างต้น ก็หมายความว่าสมควรแก้ไขกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือน ให้โอนพนักงาน

เทศบาลมาเป็นข้าราชการพลเรือนได้ แต่เมื่อข้าพเจ้าได้พิจารณาโดยสารสำคัญต่าง ๆ ก็มีความสงสัยอยู่บ้าง โดยเฉพาะในมาตรา ๖ มีการเพิ่มเติมเป็นมาตรา ๓๒ ทวิ ในนี้ก็ปรากฏว่ามีการที่จะรับผู้ที่ออกจากราชการไปแล้วบรรจุใหม่ คือ มีทหาร และข้าราชการพลเรือนสังกัดกลาโหมด้วย ซึ่งอาจจะมีการตลาดเคลื่อนอยู่บ้าง ซึ่งไม่ตรงกับเหตุผลในตอนแรก อย่างไรก็ตามในเรื่องนี้ก็เพียงแต่จะเรียนเป็นข้อสังเกตไว้เท่านั้น และนอกจากนี้ก็อาจจะเรียนถามด้วยว่า ความจำเป็นที่เพิ่มเติมในมาตรา ๓๒ ทวินี้ หมายความว่าต้องการให้สามารถที่จะรับบรรจุข้าราชการฝ่ายตุลาการ ข้าราชการอัยการ ทหาร ข้าราชการพลเรือนสังกัดกลาโหม ข้าราชการส่วนจังหวัด พนักงานเทศบาลที่ออกจากงานไปแล้วนั้นบรรจุใหม่ เรื่องนี้ข้าพเจ้าคิดว่าถ้าหากว่าเป็นความจำเป็นแก่ราชการ เพื่อให้ราชการเป็นผลดีและไม่เป็นการบั่นทอน หรือเป็นการกระทบกระเทือนแก่ข้าราชการเดิม ที่มีอยู่นั้นก็อาจจะเป็นไปได้ แต่ควรจะให้ได้พิจารณาเพ่งเล็งเป็นกรณี ๆ ไป โดย

ความจำเป็นที่แท้จริง และเท่าที่ปรากฏ
มาแล้วปรากฏว่า เมื่อเปิดโอกาสให้มีการ
รับสมัครและมีการบรรจุได้ ก็มักจะมีการ
ว่างเต็ม แล้วก็มีมีการบรรจุกันมากขึ้นไป
ซึ่งเป็นการกระทบกระเทือนแก่ข้าราชการ
ซึ่งมีอยู่เต็มแล้ว นี่ข้าพเจ้าเพียงแต่เรียน
เป็นข้อสังเกต และอยากจะเรียนถามถึง
ความจำเป็นที่เพิ่มมาตรา ๓๒ ทวินี้อย่าง
จะรับค่าจ้าง

พลตรี พระเจ้าวรวงศ์เธอ
กรมหมื่นนราธิปพงศ์ประพันธ์ (รอง-
นายกรัฐมนตรี) : คำตอบที่ท่านสมาชิก
ผู้มีเกียรติก็คือว่า พนักงานเทศบาลนะ
เป็นเรื่องใหม่ที่เติมเข้ามา แต่ว่าสำหรับ
ข้าราชการอื่น ๆ เช่น ข้าราชการทหาร
ข้าราชการกระทรวงกลาโหม อะไรเหล่านี้
มีอยู่เต็มแล้ว แต่เติมนั้นใช้คำว่า
“ข้าราชการ” เฉย ๆ ก็รวมถึงข้าราชการ
ทั้งหมดอยู่ในมาตราเดียวกัน แต่ในการ
ร่างใหม่เห็นว่า ถ้าเอา ข้าราชการ
พลเรือนเอาไว้เสียวรรคหนึ่ง ตอนหนึ่ง
คือมาตรา ๓๐ แล้วก็ข้าราชการอื่น และ
พนักงาน คือบุคคลประเภทอื่น เช่น
พนักงานเทศบาล เอาไว้เป็นมาตรา ๓๐

ทวิ แล้วก็จะเป็นการชัดเจนยิ่งขึ้น ไม่ได้
เปลี่ยนแปลงในสาระสำคัญ นอกจาก
สำหรับพนักงานเทศบาลที่เติมขึ้นมา

นายสุรพงษ์ ตรีรัตน์ : ข้าพเจ้า
ขอสนับสนุนรัฐบาลที่จะให้โอนพนักงาน
เทศบาลไปเป็นข้าราชการได้ เช่นเดียวกับ
ที่ให้โอนข้าราชการมาเป็นพนักงาน เทศ
บาล ซึ่งความจริงควรจะทำได้มาเป็นเวลา
นานแล้ว ทงนเพื่อความเสมอภาคในทาง
กฎหมาย แต่ว่าสำหรับเหตุผลอีกข้อหนึ่ง
ที่ว่า จะให้มีอำนาจพิจารณาคัดเลือกชั้น
จิตวาเลอนชั้นเป็นชั้นตรีได้ตั้งไปกำหนด
ไว้ในมาตรา ๘ นี้ ความจริงข้าราชการ
ชั้นจิตวาเลอนมีอยู่เป็นจำนวนมากมาย เพราะ
เป็น ข้าราชการ ชั้นผู้น้อย มีบุคคลเป็น
จำนวนมากที่มีความสามารถในการปฏิบัติ
งาน แต่ความรู้ทางวิชาการนั้น มีน้อย
เวลาไปสอบคัดเลือกก็สอบไม่ได้ เวลา
ไปสอบแข่งขันเพื่อบรรจุเป็นข้าราชการ
ชั้นตรี จึงบรรจุไม่ได้ บางคนก็ทนทำงาน
อยู่จนกระทั่งออกจากราชการครบเกษียณ
ก็ยังเป็นข้าราชการ ชั้นตรี ไม่ได้ อย่างนี้
ทนเมื่อเวลาเราจะออกกฎหมายทงท ทำไม
เราจึงไม่ให้สิทธิตลอดไป เราจึงมาให้สิทธิ

๑๓๑๒

แต่เพียงว่าข้าราชการพลเรือนชั้นจัตวาที่
รับราชการมาแล้วเป็นเวลาไม่น้อยกว่า
๑๕ ปี และได้รับเงินเดือน ๕๐๐ บาท
มาแล้วเป็นเวลาไม่น้อยกว่า ๔ ปี ก่อน
วันที่ ๑ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๑๐ เราไป
จำกัดเวลาเอาไว้ก็เท่ากับว่าเรามีความ
ประสงค์ จะช่วยข้าราชการเพียง ๒-๓
คนละกระมัง เราจึงไปเขียนไว้อย่างนั้น
ก็ทำไมในการตรวจหมายของสภานี้เรา
จึงไม่เขียนให้เป็นประโยชน์ตลอดไป ใช้
บังคับได้ตลอดไป เราจะไปใช้เฉพาะ
บุคคลบางหมู่บางเหล่า เพราะว่าการรับ
ราชการไม่ได้มีอยู่แต่เพียง พ.ศ. ๒๕๑๒
เท่านั้น อาจจะไปถึงศตวรรษที่ ๒๖ ที่
๒๗ ที่ ๒๘ เรื่อยไปก็ได้ เพราะฉะนั้น
ไหน ๆ จะให้สิทธิข้าราชการชั้นจัตวา
แล้วก็คิดว่ารัฐบาลนี้คงจะใจกว้างพอที่จะ
เขียนโดยไม่กำหนดเอาไว้ให้มีการคัด
เลือกเลื่อนไปได้ จะได้เป็นการเลื่อน
ฐานะข้าราชการชั้นจัตวาไปได้อย่างนี้
ขอให้ทางรัฐบาลได้โปรดพิจารณาด้วยว่า
ทำไมจึงเขียนอย่างนั้น และจะแก้ไขเสีย
ให้ใช้บังคับได้ตลอดไปจะได้หรือไม่
สำหรับข้าราชการชั้นจัตวาทุก ๆ เหล่า

พลตรี พระเจ้าวรวงศ์เธอ
กรมหมื่นนราธิปพงศ์ประพันธ์ (รอง
นายกรัฐมนตรี) : ข้าพเจ้าขอชี้แจงว่า
ความจริงรัฐบาลก็เห็นใจข้าราชการชั้น
จัตวาในการ เปลี่ยน หรือแก้ไขพระราช-
บัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน ๒๕๑๐
จึงได้เพิ่มขึ้นเงินเดือนจาก ๕๐๐ บาท
ขึ้นเป็น ๑,๓๐๐ บาท เพื่อจะได้ให้เลื่อน
ชั้นไปได้ ทั้งนี้ก็เป็นการช่วยข้าราชการ
ชั้นจัตวาโดยทั่วไป แต่ที่มาเสนอมาตรา
๘ ในตอนนั้นก็เกี่ยวกับสิทธิที่เขาได้มา
แล้ว คือผู้ที่มสิทธิตามพระราชบัญญัติ
เดิม ตามพระราชบัญญัติเดิมมีสิทธิอยู่
แล้วนั้น รัฐบาลก็เห็นว่าเขาคงจะได้มี
สิทธิต่อไป - แต่ว่าเมื่อได้เปลี่ยนหรือแก้
ไขพระราชบัญญัติข้าราชการพลเรือนใน
ปี ๒๕๑๐ มาแล้ว ต้องใช้ตามพระราช-
บัญญัติใหม่ ผู้ที่เขาได้เงินเดือนอยู่ ๕๐๐
บาท ครบ ๔ ปีแล้ว อยู่ในเกณฑ์ที่จะ
คัดเลือกเป็นชั้นตรีได้ก็หมดสิทธิไป เรา
ก็ให้สิทธิอันนั้นโดยมาตรา ๘ ในร่าง
พระราชบัญญัตินี้ เพราะเป็นสิทธิที่เขา
ได้มาแล้ว ส่วนพวกอื่น ๆ นั้นยังไม่มี
สิทธิก็ได้ผลประโยชน์ในทางเลื่อนเงิน

เดือนขึ้นไปได้จน ๑.๓๐๐ บาท ส่วน
ถ้าจะขึ้นไปชั้นต่อนั้น ก็จะต้องไป
สอบแข่งขันแสดงว่ามีวิชาความรู้ สรูป
ก็คือรัฐบาลเห็นใจข้าราชการชั้นจัตวา
เหมือนกัน จึงได้เพิ่มเงินเดือนขึ้นเป็น
๑.๓๐๐ บาท แต่ส่วนพวกที่ได้รับสิทธิ
มีอยู่เดิม ตามพระราชบัญญัติเดิมแล้ว จึง
ได้บัญญัติลงไว้ในมาตรา ๘

นายสุรพงษ์ ตระกูล : ตามที่
ทางรัฐบาลได้ชี้แจงมานั้น ก็เท่ากับว่า
เราจะกรุณาข้าราชการชั้นจัตวาจริง แต่
ว่าเราจะ กรุณาเฉพาะ บุคคลบางหมู่ บาง
เหล่าเท่านั้น ที่ว่ายังไม่มียศแต่จะให้มียศ
สิทธิได้เข้ารับการคัดเลือก แต่ว่าหลัก
ทั่วไปนั้น ในการตราพระราชบัญญัติ
ระเบียบข้าราชการพลเรือน บุคคลที่จะ
เลื่อนชั้นนั้น ต้องเลื่อนด้วยการสอบแข่ง
ขัน การสอบแข่งขันนั้น นอกจากจะมี
ภาคปฏิบัติแล้วยังมีภาคกฎหมายซึ่งเป็น
สารสำคัญ ถ้าไม่ผ่านทางภาควิชาการ
แล้ว บุคคลเหล่านั้นก็ไม่อาจจะเลื่อนชั้น
ขึ้นไปได้ จึงทำให้ข้าราชการตติชนจัตวา
ตติชนตรี ตติชนโท หรือตติชนเอกอยู่
เป็นจำนวนมาก เพราะว่าวางกำหนดกฎ

เกณฑ์ไว้ว่าจะต้องมีภาควิชาการ มีความ
รู้ อย่างนี้ อย่างนั้น ทักษะการศึกษานั้นไม่
เท่ากัน แต่ว่าภาคปฏิบัติการความสามารถ
ความชำนาญในการปฏิบัติราชการนั้น
บางคนอาจมีหรือสามารถกว่าบุคคลที่เข้า
เรียนมาเป็นอันมาก ดังนั้นจะเห็นอยู่ทั่วไป
ไป เพราะฉะนั้นไหน ๆ จะกรุณาทางที่
แล้วก็คิดว่าควรจะให้โอกาสแก่ข้าราชการ
ชั้นจัตวาหรือชั้นอื่น ๆ ที่จะได้มีสิทธิรับ
การคัดเลือกในทำนองเดียวกัน โดยไม่
กำหนดวันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๑๐ ลงไป
ไว้ และก็ควรจะให้หลักการคัดเลือก
เพราะผู้บังคับบัญชาของข้าราชการแต่ละ
ชั้นนั้นย่อมรู้ว่าบุคคลใดมีความรู้ บุคคล
ใดมีความสามารถในราชการ จะทำงาน
การเป็นผลดีแก่ราชการได้ ถ้าเราจะมา
ให้เฉพาะบุคคลบางหมู่ ซึ่งว่ามีสิทธิพิเศษ
อย่างนี้ ก็เท่ากับเราออกกฎหมายให้
อภิสิทธิ์แก่ข้าราชการชั้นจัตวาเพียงจำนวน
น้อยเท่านั้น ทำไมเราจึงไม่ให้แก่ข้าราชการ
ซึ่งจะรับราชการไปครบ ๑๕ ปีหรือ
มีเงินเดือนถึง ๕๐๐ บาท ๑.๓๐๐ บาท
ในต่อไปข้างหน้า เพราะยังมีเวลาใน
อนาคตอีกไกล คิดว่ารัฐบาลคงจะได้
กรุณาพิจารณาให้รอบคอบกว่านี้

พลตรี พระเจ้าวรวงศ์เธอ กรมหมื่นนคราธิพงษ์ประพันธ์ (รอง นายกรัฐมนตรี) : ข้าพเจ้าขอแย้งการที่ ท่านสมาชิกผู้มึ่เกียรติได้ว่าพวกเหล่านี้ไม่มีสิทธิ ข้าพเจ้าได้เรียนแล้วว่า เขามีสิทธิ อยู่ตาม พระราชบัญญัติ เดิมก่อน แก้ไข ๒๕๑๐ นี้ ก็ทางกฎหมายถือว่าเขามีสิทธิ ที่ได้มาแล้ว แต่หากถูกตัดสิทธิไปโดยการแก้ไขพระราชบัญญัติ คราวนี้เรา เห็นว่าเขาควร จะได้รับสิทธิ ที่เขาได้มาแล้ว เราจึงได้เติมมาในมาตรา ๘ เป็น เสมือนบทเฉพาะกาล และจำนวนคนที่ จะได้รับประโยชน์ก็ไม่ใช่จำนวนเล็กน้อย อย่างที่ท่านว่า เป็นจำนวนสัก ๒๐๐๐ คน

นายสุรพงษ์ ตริรัตน์ : คำชี้แจง นี้ยังไม่ตรงกับประเด็น กล่าวคือว่าการ ปรับอัตราเงินเดือนให้สูงขึ้นไปจาก ๘๐๐ บาท ไปเป็น ๑,๓๐๐ บาทนั้นอย่างหนึ่ง การปรับอัตราเงินเดือนไม่ได้ปรับแต่ชั้น จัตวา เข้าใจว่าตามพระราชบัญญัติที่ออกไปนั้นได้ปรับ อัตราเงินเดือน ของ ชั้นตรี ชั้นโท ชั้นเอก ก็ผู้ที่เสียสิทธินั้นไม่ใช่ จะเสียสิทธิเฉพาะชั้นจัตวาเท่านั้น ย่อมจะมีผู้เสียสิทธิอื่น ๆ ทั่วไปอีกด้วย แต่ความ ประสงค์ที่ข้าพเจ้าทักท้วงในข้อนี้หมายถึง ว่าถ้าเราจะให้สิทธิเช่นนั้นแล้วก็ตามไร

จึงไม่ให้สิทธิตลอดไป การตรากฎหมาย เราจะทำเฉพาะบุคคลไม่กี่คนนั้น เป็น การไม่ถูกต้อง เพราะนี้เป็นพระราช- บัญญัติเกี่ยวกับระเบียบข้าราชการพลเรือน ยังมี ข้าราชการ ชั้นจัตวาเป็น จำนวนมาก ซึ่งต่อไปก็จะไปมีเงินเดือน ๘๐๐ บาท หรือเงินเดือนสูงกว่านั้น แล้วก็จะไปติด ชั้นต่อไปอีก เมื่อถึงขั้นนั้นแล้วจะไป เลื่อน เป็นข้าราชการ ชั้นตรี ก็จะต้องสอบ แข่งขันเพื่อให้บุคคลเหล่านั้นได้มีสิทธิ ให้ หัวหน้าผู้บังคับบัญชา มีสิทธิ คัดเลือกได้ ก็ทำไม่ถึงเวลานั้นไม่ให้หัวหน้าพิจารณา คัดเลือกบุคคลชั้นนั้นขึ้นไป เป็นข้าราชการ ชั้นตรีโดยไม่ต้อง มีการสอบ แข่งขัน นี้ข้าพเจ้าประสงค์ดังนี้

พันเอก จินดา ณ สงขลา : กระผมใคร่จะขอเรียนชี้แจงท่านสมาชิกผู้ มีเกียรติ สำหรับปัญหาเรื่องข้าราชการ ชั้นจัตวาที่จะได้รับการ คัดเลือก ขึ้น เป็น ชั้นตรีนั้น เนื่องจากได้มีพระราชบัญญัติ ระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๑๐ ได้แก้ไขสำหรับผู้ที่ได้รับการคัดเลือก ซึ่ง เป็น ข้าราชการ ชั้น จัตวา มาแล้วไม่น้อย กว่า ๑๕ ปี แล้วก็ได้รับเงินเดือน ๘๐๐ บาท มาแล้ว ๕ ปี และก็ดำรงตำแหน่ง ประจำแผนก หรือเทียบเท่ามาแล้วไม่น้อย

กว่า ๑ ปี และผู้บังคับบัญชาจะคัดเลือกให้ขึ้นเป็นชั้นตรีได้ แต่กฎหมายพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๑๐ ได้แก้มาก ๕๐๐ บาท เป็น ๑,๓๐๐ บาท ฉะนั้นพวกที่มีสิทธิอยู่แล้วในวันที่ออกพระราชบัญญัติ คือผู้ที่ได้รับราชการมาแล้ว ๑๕ ปี ได้เงินเดือน ๕๐๐ บาทเพิ่มขึ้นมาแล้ว ๔ ปี พวกนี้เขามีสิทธิอยู่แล้ว ก็ได้แก้มากฎหมายนี้ให้พวกข้าราชการชั้นจัตวาเป็นชั้นตรีได้ นี่ได้มีโอกาสที่จะได้รับการคัดเลือก ส่วนข้าราชการผู้ที่ยังไม่มีสิทธิคือรับราชการไม่ถึง ๑๕ ปี ไม่ถึง ๕๐๐ บาท เงินเดือนก็จะเลื่อนขึ้นไปเรื่อย ๆ จนถึงติดชน ๑,๓๐๐ บาท พอถึง ๑,๓๐๐ บาท แล้วก็ติดชน ๑,๓๐๐ บาทมา ๔ ปี และก็ดำรงตำแหน่งประจำแผนกหรือเทียบเท่ามาแล้วไม่น้อยกว่า ๑ ปี ผู้บังคับบัญชาเห็นสมควรก็จะคัดเลือกได้อย่างเดียวกัน เพราะกฎหมายเปลี่ยนจาก ๕๐๐ บาท เป็น ๑,๓๐๐ บาท ทางรัฐบาลก็เห็นความจำเป็นที่จะช่วยสงเคราะห์พวกข้าราชการพวกนี้ ซึ่งมีสิทธิอยู่แล้วให้มีสิทธิต่อไป สำหรับพวกอื่นที่ยังไม่มีสิทธิก็จะไม่ได้สิทธิ เมื่อถึงโอกาสคือเงินเดือน

๑๓๑๕
เพิ่มขึ้น ๑,๓๐๐ บาทแล้ว แล้วกรับราชการมาแล้ว ๑๕ ปี ก็มีสิทธิเลื่อนตามมาตรา ๕๗ อยู่แล้ว

นายसानนท์ สายสว่าง : กระผมใคร่จะฝากข้อสังเกตกับรัฐบาลสักหน่อยเกี่ยวกับโอนข้าราชการ โดยเฉพาะข้าราชการที่เขาพักเนื้อตัวมาในกระทรวงที่เขาสังกัดอยู่ตั้งแต่เป็นผู้น้อย พอจะมีตำแหน่งอะไรที่พวกเขาจะได้เป็น ก็มีแต่กระทรวงอื่น กระทรวงมาตัดหน้าเสียทุกครั้งไป แล้วที่กระทรวงมาตัดหน้าก็ไปอบรมอีก ไปฝึกหัดอีก ไปเรียนอีกในกิจการที่จะมาดำรงตำแหน่ง ณ ที่นั้น อันนี้ประการหนึ่งที่กระผมเห็นว่า จะเกิดความน้อยเนื้อต่ำใจแก่ข้าราชการ กระทรวงที่ถูกตัดหน้า และอีกประการหนึ่งในระยะหลังนี้ รู้สึกมี หนานูที่โอนจาก อาจารย์มหาวิทยาลัยต่าง ๆ เข้ามาอยู่ในกระทรวงมหาดไทยก็มี กระทรวงอื่นก็มี ทำให้บรรดาข้าราชการ ซึ่งเป็น อาจารย์ อยู่ในมหาวิทยาลัยนั้นเบอหนาย แล้วก็หาทางโอนมาเพื่อจะเอาตำแหน่งทางผู้ว่าราชการจังหวัด รองผู้ว่าราชการจังหวัด ก็อาจารย์ซึ่งเรามีน้อยอยู่แล้ว แล้วคนที่จะเป็น อาจารย์ได้ก็ดีกว่า จะได้สอนมา

นาน ๆ มีความเข้าใจในการที่จะถ่ายทอดวิชาให้แก่ นิสิตนักศึกษา พอจะเป็นอาจารย์ที่ดีต่อไปก็โอนมาโดยมีปริญญาเอกบ้าง ปริญญาโทบ้างเข้าไปในกระทรวงอื่น ก็ทำให้ตำแหน่ง อาจารย์ ของในมหาวิทยาลัยนั้น ก็จะเป็นอาจารย์ที่หมดไป ก็เราหายากอยู่แล้วก็อยากจะฝากข้อสังเกตไว้ โดยเฉพาะกระทรวงการต่างประเทศนี้ กว่าจะได้ตำแหน่งชั้นพิเศษสักตำแหน่งอย่างนี้ นาน ๆ จะมีสักที พอจะมีสักทีพวกที่เป็นชั้นเอกมาตั้งนานกว่าจะได้ชั้นพิเศษ คนอื่นก็มาคัทหน้าไปอีก สิ่งเหล่านี้ก็อยากจะฝากไว้แก่คณะรัฐบาลว่า การโอน ขอย้ำให้ย้ายนักและก็ด้วยความจำเป็นจริง ๆ เกี่ยวกับบุคคล คนไทยมีเยอะไป ถ้าจะใช้อะไรเขา แต่นั่นผมดูแล้ว ขอประทานโทษ นอกเหนือจากเรื่องนี้ สักนึกหนึ่ง อย่าง กรรมการอะไรนี้ บางคนเป็นเสียคนเดียว จนไม่รู้ว่าจะอะไรเป็นอะไร เป็นเสียทั้งร้อยแปด เอ็ดที่คคะ รู้ไปหมด เพียงแต่อ่านระเบียบวาระประชุมแต่ละคณะกรรมการก็แทบจะไม่มีเวลาแล้ว แล้วงานในตำแหน่งหน้าที่ก็เสียหมด เพราะฉะนั้นใช้กันทั่ว ๆ ไปมีถมไป คนสามารถแต่ไม่ใช่เขา เขาก็ไม่ได้ทำ หรือตั้งใคร

ก็ดูเหมือนจะซ้ำหน้าคนนั้น ดูเก่งเสียคนเดียวในประเทศไทยอะไรอย่างนี้ เพราะฉะนั้นก็ขอฝากไว้ด้วยสิ่งเหล่านี้ครับ

นายสุรพงษ์ ตรีรัตน์ : ข้าพเจ้ายังตั้งใจสงสัย คำชี้แจงที่ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติได้กรุณาชี้แจงให้ทราบนั้น ยังสงสัยอยู่อีกนิดหน่อย คือว่าถ้าเราจะให้ข้าราชการชั้นจัตวาชุดนั้นที่เราปรับอัตราเงินเดือนจาก ๘๐๐ บาทไปเป็น ๑,๓๐๐ บาท ทำให้เขาเสียสิทธิไปนั้น ก็ทำไมเราถึงจะต้องไปกำหนดไว้ว่า รับราชการมาไม่น้อยกว่า ๑๕ ปี ได้รับเงินเดือน ๘๐๐ บาท ถ้าข้าราชการชั้นจัตวาที่เขาได้เงินเดือน ๘๐๐ บาท และรับราชการมาเพียง ๑๔ ปีหรือไม่เต็ม ๑๕ ปี เขาก็ไม่มีสิทธิ จะได้รับการคัดเลือกอย่างนั้นจะมีทางออกอย่างไรบ้าง กระผมขอเรียนถามอีกสักที ขอให้ทางรัฐบาลได้กรุณาชี้แจงด้วย

พลตรี พระเจ้าวรวงศ์เธอ กรมหมื่นนราธิปพงศ์ประพันธ์ (รองนายกรัฐมนตรี) : ตามความเห็นของข้าพเจ้าก็คือ เขาก็อยู่ไปจนได้เงินเดือน ๑,๓๐๐ บาท ซึ่งเป็นขั้นสูงสุดของชั้นจัตวา เมื่อเขาได้เต็มขั้นสูงสุดเป็นเวลา

๔ ปีแล้ว เขาก็มีสิทธิที่จะได้รับการคัดเลือก

นายสุรพงษ์ ตรีรัตน์ : ตามที่ข้แจงนั้น ก็เลยทำให้สงสัยหนักขึ้นไปอีก เพราะเหตุว่า ถ้าถึงวันที่พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนฉบับนั้นออกมาแล้ว แต่บุคคลผู้นั้นได้เงินเดือน ๕๐๐ บาทอยู่แล้ว ที่นี้เขามีสิทธิอยู่แล้ว หมายความว่า สิทธิที่จะเลื่อนในปีนั้นเขาก็มีอยู่แล้ว แต่ที่นี้ถ้าเขาทำราชการมาเพียง ๑๓ ปี เมื่อออกพระราชบัญญัตินี้ไปแล้ว เขาก็ต้องรอไปอีก ๒ ปีจึงจะไปเลื่อนได้ คือแทนที่จะเลื่อนได้เลย เลยต้องยักเวลาออกไปอีก ๒ ปี เพราะฉะนั้น ข้าพเจ้าคิดว่าเราไม่กำหนดเวลาจะดีหรือไม่ ขอตั้งข้อสังเกตด้วยครับ

พันเอก จินดา ณ สงขลา : กระผม ใคร่ขอเรียนชี้แจงเพิ่มเติมว่า หลักการที่แก้ไขเพิ่มเติมนี้ก็ตามที่กราบเรียนไว้ครั้งแรกแล้วว่า ให้สิทธิเฉพาะผู้ที่มีสิทธิอยู่แล้ว ผู้ที่ยังไม่มีสิทธิ ก็ไปได้สิทธิตามกฎหมายใหม่ จะต้องให้เข้าตามกฎหมายใหม่ กฎหมายที่แก้ไข พ.ศ. ๒๕๑๐ ก็มีอยู่เพียงแก่เงินเดือนจาก ๕๐๐ บาท เป็น ๑,๓๐๐ บาทเท่านั้น สำหรับข้าราชการที่มีความรู้ความสามารถเหมาะสม

สมสำหรับเงินเดือนที่ปฏิบัติหน้าราชการยังไม่ถึง ๑๕ ปีก็ดี อาจจะมีวิธีการสอบแข่งขันให้ได้รับเลื่อนขั้นไปอยู่แล้ว สำหรับพวกที่อาจจะมี experience ที่มีความชำนาญ แต่ว่าความรู้ต่างๆ อาจจะค่อยไปหน่อย พวกนี้ก็เมื่อไม่สามารถสอบแข่งขันได้ ก็จำเป็นต้องให้รับราชการให้นาน ให้มี experience มากกว่าคนอื่นเขา ก็จะต้องรับราชการอย่างน้อย ๑๕ ปี และก็เงินเดือนเต็มขึ้นมาแล้ว ๑๓ ปี นี่เป็นหลักทั่วไปเฉพาะในเรื่องนี้ สำหรับเรื่องอื่นๆ กรณีอื่นๆ นั้น ทางข้าราชการที่รับราชการมาตามสมควรไม่ถึง ๑๕ ปี ถ้ามีความรู้ความสามารถก็มีโอกาสสอบ ตามธรรมดาปกติก็ประมาณ ๕ ปี ๖ ปี ก็มีความรู้ความสามารถพอสมควร ก็หมั่นหาวิชาความรู้ก็สอบได้อยู่แล้ว ข้อสอบโดยทั่วไปตามที่ปฏิบัติมา ไม่ใช่ข้อสอบยากอะไรเท่าที่เป็นมากก็สอบได้เป็นส่วนใหญ่ แต่ผู้พื้นฐานความรู้ยังไม่ถึงขั้นที่จะสอบได้ก็จำเป็นต้องให้ใหม่ experience ให้อยู่นานหน่อย คือ เรื่องทางกฎหมายเดิมและกฎหมาย พ.ศ. ๒๕๑๐ นี้ก็กำหนดให้ระยะเวลา ๑๕ ปี แล้วก็เต็มขึ้นมาแล้ว ๕ ปี รวมเป็น ๑๕ ปี เพื่อให้มีความรู้

๑๓๑๕

ความชำนาญ และ นอกจากนั้นก็ยังจะให้
ปฏิบัติหน้าที่ในตำแหน่งประจำแผนก
หรือเทียบเท่ามาแล้วไม่น้อยกว่า ๑ ปี
และเห็นว่าข้าราชการผู้นั้นสามารถทำงาน
ในตำแหน่งประจำแผนกได้ ถ้าผู้บังคับ
บัญชาเห็นสมควรก็แต่งตั้งได้ ก็จำเป็น
อยู่เองที่ให้มี การแตกต่างกับผู้ที่สอบ
แข่งขันที่เลื่อนชั้น ไปก่อนครบกำหนด
เวลา ๑๕ ปี กระผมใคร่จะขอเรียน
ข้แจงเพื่อความเข้าใจของท่านสมาชิกผู้มี
เกียรติเพียงเท่านี้

ประธานวุฒิสภา : เมื่อไม่มีท่าน
ผู้ใดอภิปรายต่อไปอีก ข้าพเจ้าจะขอมติ
ที่ประชุมเห็นว่า สมควรจะรับหลักการ
แห่งร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ไว้
พิจารณาหรือไม่ ท่านผู้ใดเห็นว่าควรรับ
หลักการ โปรดยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือเป็นส่วนมาก)

ประธานวุฒิสภา : ท่านผู้ใดไม่
เห็นด้วย โปรดยกมือขึ้น

(ไม่มีสมาชิกยกมือ)

ประธานวุฒิสภา : ไม่มี เป็น
อันว่าที่ประชุมลงมติรับหลักการแห่ง
ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ รัฐบาลจะ
เสนอส่ง คณะกรรมาธิการ สามัญ หรือ
วิสามัญ

พลตรี พระเจ้าวรวงศ์เธอ
กรมหมื่นนราธิปพงศ์ประพันธ์ (รอง
นายกรัฐมนตรี) : รัฐบาลขอเสนอตั้ง
คณะกรรมการวิสามัญ

ประธานวุฒิสภา : รัฐบาลขอ
เสนอตั้งคณะกรรมการวิสามัญ จะมี
ท่านผู้ใดมีความเห็นเป็นอย่างอื่น

(ไม่มีสมาชิกมีความเห็นเป็น
อย่างอื่น)

ประธานวุฒิสภา : เมื่อไม่มีท่าน
ผู้ใดมีความเห็นเป็นอย่างอื่น เป็นอันว่า
ที่ประชุมลงมติให้ตั้ง คณะกรรมาธิการ
วิสามัญ มีจำนวนกี่คน

พลตรี พระเจ้าวรวงศ์เธอ
กรมหมื่นนราธิปพงศ์ประพันธ์ (รอง
นายกรัฐมนตรี) : รัฐบาลขอเสนอ
จำนวน ๗ คน

ประธานวุฒิสภา : รัฐบาล
ขอเสนอจำนวน ๗ คน จะมีท่านผู้ใดมี
ความเห็นเป็นอย่างอื่น

(ไม่มีสมาชิกมีความเห็นเป็น
อย่างอื่น)

ประธานวุฒิสภา : ไม่มี เป็น
อันว่าที่ประชุมลงมติให้ตั้งคณะกรรมา-
ธิการวิสามัญ มีจำนวน ๗ คนพิจารณา
ของรัฐบาลเท่าไร

LIRT

พลตรี พระเจ้าวรวงศ์เธอ
กรมหมื่นนราธิปพงศ์ประพันธ์ (รอง
นายกรัฐมนตรี): ของรัฐบาลเสนอ ๓ คน

ประธานวุฒิสภา : ของรัฐบาล
เสนอ ๓ คน สมาชิกเสนอ ๔ คน จะ
มีท่านผู้ใดมีความเห็นเป็นอย่างอื่น

(ไม่มีสมาชิกมีความเห็นเป็น
อย่างอื่น)

ประธานวุฒิสภา : ไม่มี เชีญ
เสนอได้

พลตรี พระเจ้าวรวงศ์เธอ
กรมหมื่นนราธิปพงศ์ประพันธ์ (รอง
นายกรัฐมนตรี) : รัฐบาลขอเสนอ
๑. พลตรี พระเจ้าวรวงศ์เธอ กรมหมื่น-
นราธิปพงศ์ประพันธ์ ๒. พันเอก จินดา
ณ สงขลา ๓. นายมณูญ บริสุทธิ์

ประธานวุฒิสภา : ท่อไป
เหลืออีก ๔ คน ขอให้ท่านสมาชิกเสนอชื่อ

พันเอก จินดา ณ สงขลา :
กระผมขอเสนอ พลโท บุญเรือน บัวเจริญ
ท่านผู้ใดเห็นด้วย โปรดรับรอง

(มีสมาชิกรับรอง)

นายมณูญ บริสุทธิ์ : กระผมขอ
เสนอ นายประยูร กาญจนกุล ท่านผู้ใด
เห็นด้วย โปรดรับรอง

(มีสมาชิกรับรอง)

พลโท ไสว ดวงมณี : กระผม
ขอเสนอ นายสมภพ โทตระกิตย์ ท่าน
ผู้ใดเห็นด้วย โปรดรับรอง

(มีสมาชิกรับรอง)

พลโท บุญเรือน บัวเจริญ :
กระผมขอเสนอ นายกมล วรรณประภา
ท่านผู้ใดเห็นด้วย โปรดรับรอง

(มีสมาชิกรับรอง)

ประธานวุฒิสภา : ครบ ๗ คน
แล้ว จะมีท่านผู้ใดเสนอใครอีกหรือไม่
(ไม่มีสมาชิกเสนอ)

ประธานวุฒิสภา : เมื่อไม่มีท่าน
ผู้ใดเสนอใครอีก ขอให้เลขาธิการอ่าน
รายชื่อ

นายประเสริฐ บัท มะสุคันธ์
(เลขาธิการวุฒิสภา) : รายชื่อคณะ

กรรมธิการวิสามัญ มีดังนี้ ๑. พลตรี
พระเจ้าวรวงศ์เธอ กรมหมื่นนราธิป-
พงศ์ประพันธ์ ๒. พันเอก จินดา ณ สงขลา
๓. นายมณูญ บริสุทธิ์ ๔. พลโท บุญเรือน
บัวเจริญ ๕. นายประยูร กาญจนกุล
๖. นายสมภพ โทตระกิตย์ ๗. นายกมล
วรรณประภา

ประธานวุฒิสภา : กำหนดการ
แปรญัตติภายในวันนี้

๑๓๒๐

พลตรี พระเจ้าวรวงศ์เธอ
กรมหมื่นนราธิปพงศ์ประพันธ์ (รอง
นายกรัฐมนตรี) : รัฐบาลขอเสนอแปร
ญัตติตามข้อบังคับ

ประธานวุฒิสภา : รัฐบาลขอ
เสนอแปรญัตติตามข้อบังคับ จะมีท่าน
ผู้ใดมีความเห็นเป็นอย่างอื่น

(ไม่มีสมาชิกมีความเห็นเป็น
อย่างอื่น)

ประธานวุฒิสภา : ไม่มี เป็น
อันว่าแปรญัตติตามข้อบังคับ

ระเบียบวาระที่ ๖ เนื่องจากได้มี
พระราชกฤษฎีกาเรียกประชุมวิสามัญ จึง
มีความจำเป็นต้องกำหนดวัน และ เวลา
ประชุมเสียใหม่ แต่ข้าพเจ้าขอปรึกษา

ที่ประชุมเห็นว่า ถ้าหากที่ประชุมนี้ไม่มี
ความเห็นเป็นอย่างอื่นแล้ว ก็ขอให้ถือ
เอาวันพฤหัสบดีทุกสัปดาห์เป็นวันประชุม
และเวลาประชุมก็ตามเดิม จะมีท่านผู้ใด
มีความเห็นเป็นอย่างอื่นบ้างหรือไม่

(ไม่มีผู้ใดมีความเห็นเป็นอย่างอื่น)

ประธานวุฒิสภา : เมื่อไม่มีท่าน
ผู้ใดมีความเห็นเป็นอย่างอื่น ข้าพเจ้า
ถือว่าที่ประชุมนี้ลงมติให้มีการประชุมใน
วันพฤหัสบดีทุกสัปดาห์ เริ่มแต่เวลา
๙.๐๐ นาฬิกา ตามเดิม

สำหรับการประชุมวันนี้ หมท
ระเบียบวาระแล้ว ข้าพเจ้าขอเลิกประชุม
เลิกประชุมเวลา ๑๐.๒๐ นาฬิกา

คณะกรรมการตรวจรายงานการประชุม

พ.ท. ประเสริฐ สุตบรรทัด
พล.ร.ท. ศรี ทาวราช
ประเสริฐ บัณฑิตสุนทร
พล.ร.ท. โอภาส จามิกรณ์
พล.ต.ท. พิชัย กุลละวณิชย์
เกษม อุทยานิน

ผู้ตรวจรายงานการประชุม

อุดม พลอยสังวาลย์
ธน บุดยรงค์
โถมเจตนา ลีผลาการ
ฉันทนา ชานบ้อม
สุพงศ์ ศิริพูนเกียรติ
จำรงค์ ใจอ่อนน้อม
สินธุ์ชัย ช่อสหายดี
เปรมจิต บุดยะกาญจน

LIART

๑๓๒๑

สมศรี ไชยอ่อนน้อม
พิลาศ จารุณัญญ์
สมชาย ทาวอุดม

ตรวจแล้ว วันที่ ๑๔/ก.พ./๒๕๖๒

สุพันธ์ จิตรภักดิ์
หัวหน้าแผนกรายงานการประชุม

ประหยัด แต่งอินทวัฒน์
หัวหน้ากองการประชุม

ประสิทธิ์ ศรีสุชาติ
รองเลขาธิการรัฐสภา

ประเสริฐ ปัทมะสุคนธ์
เลขาธิการรัฐสภา

พ.อ. นายวรการบัญชา
ประธานวุฒิสภา